

Openingswoord Iris Bouwmeester Wij, de kunstenaars van Breda! (deel II)

1 september 2018

De titel van deze tentoonstelling laat op het eerste gezicht weinig te raden over. Dit is de tweede tentoonstelling met kunstenaars uit Breda. Georganiseerd door een kunstenaar uit Breda, want dat is wat de titel zegt. Het zegt niet: Jullie de kunstenaars, het zegt: *Wij, de kunstenaars van Breda*.

En het klopt natuurlijk ook. De initiator van deze tentoonstelling is een Bredase kunstenaar, Jordy Koevoets. Hij is degene die het project initieerde, de kunstenaars selecteerde en bij elkaar bracht. Het museum heeft nog geprobeerd om er Breda en omstreken van te maken, maar dat werkt niet voor Koevoets. Hij wil een heldere afbakening, een duidelijk kader. Daarbinnen maakte hij zijn keuze voor de tien kunstenaars die deelnemen aan deze editie.

Dat roept vragen op: Hoeveel kunstenaars zijn er eigenlijk in deze stad en ken je ze allemaal? Welke kunstenaars uit Breda dan? Hoe maak je die keuze? Wat zijn je criteria?

Afgelopen donderdag liep ik samen met Jordy door de tentoonstelling langs de werken en ik vroeg het hem. Op de lijst die Koevoets heeft samengesteld staan 300 namen. 50 had hij er in zijn hoofd, veel kunstenaars kent hij als docenten of voormalig studenten van AKV|St.Joost waar hij zelf studeerde, een aantal namen heeft hij doorgekregen van Oog en blik - een organisatie die exposities maakt in leegstaande etalages in de binnenstad. Ook het bkcc (brabants kenniscentrum kunst en cultuur) had een lijst. En soms werd hij door andere kunstenaars gewezen op collega's waarvan hij niet eerder had gehoord.

Wat ik mooi vind is het uitgangspunt dat iedere kunstenaar gevraagd kan worden, er is geen puntensysteem, geen lijst van waardering, misschien hooguit een verlanglijst. Of iemand een professional, een amateur, erkend of beginnend is wordt niet gewogen voor selectie. Erkenning door de kunstwereld of door instanties speelt geen rol. Dat veronderstelt een open blik, nieuwsgierigheid en een groot vertrouwen in het eigen beoordelingsvermogen. Het is de affiniteit die Koevoets voor het werk voelt die bepalend is voor de selectie.

Die houding verklaart wat mij betreft waarom deze tentoonstelling eigenzinnig en verassend is. Dit is niet de top tien van de meest bekende kunstenaars uit de stad. Geen voor de hand liggende opsomming van bekende namen. Deze selectie geeft daarmee inzicht in de diversiteit van artistieke praktijken. Kunstenaars die in dezelfde stad, niet ver van elkaar aan totaal verschillende oeuvres werken. Sommigen zoeken de openbaarheid en tonen hun werken nationaal en internationaal. Anderen werken in stilte en buiten de publieke belangstelling. Het is een variatie aan artistieke praktijken die ieder een eigen waarde hebben binnen de stad.

Een selectie op basis van affiniteit, dat klinkt logisch. Maar zo eenvoudig is het niet om te vertrouwen op je eigen visie zonder bevestiging van buiten af. Afgaan op je eigen voorkeuren en die naar buiten brengen is een daad van moed, en in de kunst misschien de enige manier om discussie op te roepen en beweging te forceren. Hebben we dan beweging nodig? Ik denk het wel. Een

NEXT

beetje dynamiek kan in deze stad geen kwaad. De kunst is lange tijd te onzichtbaar geweest. Hoe komt dat? Zijn de kunstenaars die hier werken te bescheiden, verlegen of terughoudend? Zijn de bewoners van de stad niet geïnteresseerd, hebben ze het te druk of krijgen ze onvoldoende informatie over wat er gaande is? Laat de politiek steken vallen? Is de krant te zwijgzaam?

Wat er nu toe doet is dat er beweging gaande is. Dat er de laatste jaren veel nieuwe en sterke initiatieven ontstaan en dat er exposities gemaakt worden vanuit verschillende perspectieven, door mensen met verschillende achtergronden, door kunstenaars en bewoners.

Ik ben een kunstenaar uit Breda, ik wist dat zelf al langer, maar sinds ik deelnam aan de tentoonstelling *Wij, de kunstenaars van Breda! (deel I)* is dat ook publiek bekend.

Een bekentenis, zo voelt het bijna, zo'n titel op je cv. Is het eigenlijk iets om trots op te zijn:

'kunstenaar uit Breda'? Past het in het rijtje: jenever uit Schiedam, kaas uit Gouda? Of beter:

speedrockers uit Eindhoven, striptekenaars uit Tilburg, modeontwerpers uit Antwerpen. Is het een goed keurmerk, een geschikte geuzennaam?

En dan dat woordje *Wij*. Wie zijn *Wij* dan? Bestaat er iets als de Bredase school zoals er wel een Amsterdamse school bestaat, een Tilburgse school? Ik zou haast zeggen: gelukkig niet. Wie zit er te wachten op een guru of een schare volgelingen. Ik niet.

Nee, laat de kunst uit Breda kraken, piepen, schuren en zuchtend te voorschijn komen of zich vrolijk, optimistisch en met humor presenteren. Uit elkaar barsten van de concentratie samengeperst in materialen of achteloos over de velden bewegen in licht en ruimte. Op die manier kan het onverwachte ontstaan - en wie weet wat dat ons gaat brengen.

Aan de vorige tentoonstelling deden acht kunstenaars mee. In deze tentoonstelling is werk te zien van tien deelnemers. Dat betekent dat er vanaf vandaag 18 kunstenaars de titel *Wij, de kunstenaars van Breda!* op hun cv hebben staan.

Dat begint ergens op te lijken. Breda heeft kunstenaars, ze zijn genoteerd en worden gezien. Het krijgt aandacht en wat aandacht krijgt kan groeien.

Wij, de kunstenaars van Breda! (deel II)

1 – 23 september 2018

Over Iris Bouwmeester

Iris Bouwmeester is kunstenaar en docent. Ze studeerde aan de AKV | St.Joost in Breda en het Sandberg Instituut in Amsterdam. Iris werkte als kunstenaar in Groot Brittannië, Noorwegen, Frankrijk en België en geeft les aan de AKV | St.Joost. Ze is medeoprichter en lid van het artistieke team van het kunstenaarsinitiatief Club Solo in Breda.

www.irisbouwmeester.com